

se spokojil za účelem zjištění existence otřesů a míry hluku s jediným spuštěním strojů při komisi samé, kdy žadatel nepustil stroje s takovou rychlostí jako jindy, a neprovedl několik zkoušek v různé době, čehož ke konstatování zmíněných závad bylo zapotřebí.

Nss neshledal, že by provedené řízení správní bylo neúplným, jak tvrdí stížnost.

Živn. řád v § 30 stanoví sice, že úřad má při komisionálním řízení vyšetřiti veškeré závažné okolnosti, nenařizuje však, že by šetření ono dítí se musilo určitým způsobem.

Stačí tedy, jestliže úřad vůbec nějakým spolehlivým způsobem zjedná si podklad pro svůj úsudek o tom, zda a v jaké míře bude provozovna závadnou pro své okolí.

V daném případě dospěl úřad zabývaje se námitkami st-lky k přesvědčení, že výrobou v provozovně nemohou vzniknouti ani otřesy ani hluk v míře nepřipustné, při čemž se opíral o dobrozdání státního technika, že tak malý motor nemůže působiti namítané závady, což bylo zjištěno i zkouškou provedenou s pohonem strojů za přítomnosti technika.

Nelze tedy vytýkati úřadu, že by si byl neopatřil pro úsudek svůj spolehlivého podkladu, a to tím méně, když st-lka sama, jež komise se zúčastnila, proti úplnosti tohoto šetření o svých námitkách ani při komisi samé ani v rekursech ničeho nepřednesla, zejména nevytýkala, že motor při komisi nebyl spuštěn s takovou rychlostí jako jindy, a že nebylo provedeno více zkoušek takových v různé době, kteréžto námitky se snaží uplatniti teprve ve stížnosti na nss.

Není zde tedy vytýkané vady řízení. Zda úsudek úřadu jest také věcně správný, nemůže nss přezkoumávati, neboť úsudek ten tvoří součást skutkové podstaty, na níž úřad založil své rozhodnutí, a již také nss dle § 6, odst. 1 svého zák. jest vázán, a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3064.

Školství. — Obecní samospráva. — Řízení před nss - em: * Poměr žáka na střední škole obcí vydržované, pokud jde o placení školného, jest poměrem soukromoprávním.

(Nález ze dne 8. ledna 1924 č. 6790/23.)

V ě c: Arnošt W. v L. proti městské radě v Liberci o školné.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byla zamítnuta stížnost Arnošta W. proti platebnímu rozkazu městského dívčího reformního reálného gymnasia v Liberci z 23. listopadu 1922, jímž st-li předepsáno bylo školné 800 K za jeho dceru Hertu na školní rok 1922/23.

O stížnosti nařikající rozhodnutí toto jako nezákonné, uvážil nss toto:

Jak ze spisů vysvítá, založilo město Liberec dívčí lyceum nyní přeměněné v dívčí reformní gymnasium.

Základní ustanovení pro tento ústav městem vydaná byla lyceálním výborem zrušena ohledně § 8 jednajícího o školném s tím, že od školního roku 1922/23 mají mít platnost předpisy vl. nař. z 19. prosince 1921 č. 463 Sb. o školném a taxách za zkoušky na státních školách středních; dle tohoto nař. určí profesorský sbor pro každého řádného žáka školné pro běžný rok a z rozhodnutí profesorského sboru lze se u ředitelství ústavu do 30 dnů po dodání písemného vyrozumění odvolati — o odvolání tomto rozhoduje s konečnou platností nadřízený školský úřad.

Ve smyslu tohoto nař. zamítla městská rada jako školský úřad profesorskému sboru nadřízený stížnost do předpisu školného podanou.

Nss zkoumaje z moci úřední příslušnost tohoto úřadu uvážil toto:

Udržování dívčího reformního reálného gymnasia vymyká se okruhu oněch záležitostí, jež obci liberecké jsou dle §§ 51 a 52 obec. zřízení pro Liberec přikázány; město rovná se tudíž v záležitostech správy tohoto ústavu soukromé osobě vydržující soukromou střední školu; vztahy takového podnikatele k osobám, které školu navštěvují nebo jejich zástupcům dlužno tedy posuzovati dle norem soukromého práva pro úplatné smlouvy; právo města žádati placení školného od chovanců uvedeného ústavu neb od osob k placení školného povinných řídí se dle obč. zák. a nelze tu použití norem správních, platných pro ústavy státní.

Ježto tedy jde o záležitost náležící k příslušnosti řádných soudů, bylo stížnost odmítnouti jako nepřipustnou dle § 3 a) zák. z 22. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876.

Č. 3065.

Učitelstvo: I. Dietami, na které učitelé na Slovensko přikázanému přísluší nárok podle § 2 zák. č. 605/1919, rozuměti jest diety stanovené předpisy platnými toho kterého času. — II. Jaký význam má doručení dekretu o jmenování učitele s přiznáním zpětné účinnosti jmenování?

(Nález ze dne 8. ledna 1924 č. 13.380/23.)

Věc: Bohuslav Št. v Č. Třebové proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o diety.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Žal. úřad zamítl nař. rozhodnutím přihlášku st-lovu o diety za dobu prázdnin 1921 z důvodů, že st-li, pokud neměl po čas svého působení na státní lidové škole v Kremnici definitivního místa, diety ve smyslu výn. z 25. března 1922 č. 13074/I-1 nepatří.

Stížnost na toto rozhodnutí podanou neshledal nss důvodnou.

Podle § 2 zák. z 29. října 1919 č. 605 Sb. přísluší učitelé přikázanému na Slovensko nárok na příslušné diety. Tím míněny jsou patrně diety stanovené příslušnými ustanoveními toho kterého času platnými. Mezi stranami není sporu o tom, že v době, o kterou v tomto případě jde, byly diety učitelů na Slovensko přikázaných upraveny výn. žal.